Ч. 173. Середа 18 (5) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Сімдесять девятий день уродин
Є. Вел. Цїсаря Франц Йосифа.

І знов минув один рік. По величавім торічнім торжестві ювилейнім, буде наш Монарх, Є. Вел. Цїсар Франц Йосиф обходити завтра тихійше, спокійнійше сїмдесять девятий рік своїх уродин, але з неменшим торжеством і чувством щирої преданности будуть той день обходити знову Єго народи.

Справдї рідка між пануючими володарями судьба припала нашому улюбленому і в цїлім сьвітї загально подивлюваному Монарсї правити так довгі лїта Державою і в так пізнім вїцї держати ще кріпко в руках керму державного судна, що обнимає так ріжнородні елементи, з котрих мало що не кождий хотїв би надати єму напрям в иншу сторону. Але мало того: то судно державне треба ще без взгляду на єго внутрішні відносини вести серед всіляких невзгодин і грізних бур та кермувати ним без ушкоди так, щоби о скілько можна всїм догодити і удержати спокій у внутрі та обминути всїлякі небезпечности із вні.

Дійстно треба подивляти Монарха, котрий в так глубокім вїцї чує в собі силу і охоту сповняти так трудну задачу, ба що більше відчуває глубоко і розуміє, як мало хто, вложений той на Него Провидїнєм обовязок та мимо глубокої старости двигає той тягар в тім глубокім пересьвідченю, що дїлає для загального добра тих, котрими Провидїнє призначило Єму кермувати.

Дайже Боже, щоби Єго кріпка і справедлива рука ще довго в щастю і кріпкім здоровлю нам правила і длятого в сей для всїх нас торжественний день кличемо з цїлого серця:

Єго Величество наш наймилостивійше нам пануючий Цїсар і Король

Франц Йосиф I.

Най жиє! Многая лїта!

Вісти полїтичні.

Рішаюча хвиля. — Справа кретийска. — Справа македоньска.

Нинї має рішити ся судьба парляменту чи скорше може судьба дотеперішних відносин парляментарних. Що вийде з нинїшної конференциї, трудно предвидїти і вгадати; але судячи по тім, що доси майже через цїлий час парляментарного житя в Австриї робило ся, можна скорше припускати, що скінчить ся на „нехай буде як бувало" а що найбільше з тої конференциї вийде хосен для великих партий, сим разом головно для Нїмцїв і Чехів ізза кохрих поправдї ся конференция скликана, бо трудно припускати, щоби правительство а з ним і більші партиї схотїли увзглядняти також і жаданя поменших партий. Що найбільше скажуть їм: сидїть тихо і майте надїю на будучність.

W. Allg. Ztg. такі поміщає замітки о нинїшній конференциї: Дня 18 с. м. як звичайно в день цїсарских уродин відбуде ся рада мінїстрів; в середу однак проти дотеперішного звичаю займе ся також і біжучими справами. Однак акциєю пос. Ґломбіньского і вислїдом скликаної ним конференциї займе ся рада мінїстрів аж на засїданю дня 19 с. м. Коли би конференция видала успішний вислїд то пре-

34)

Образки
з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Але того ми не забули, що ми в гостинї у всемогучого золота. Той не знає Американцїв, хто не знає їх наівного матеріялїзму. Всї они, як тут сидїли разом, тотї ґазетники з долини і тутешнї ґазетники з гори а до того ще й всїлякі місцеві горожане, знали тілько й всеї розмови що про золото й грошї. То було їх мірилом для всего, для всїляких великих і малих річий, послїдною формулкою до котрої зводили значінє якоїсь річи. Американець, бачите, то найправдивійший син наших матеріялїстичних часів і незвязаний нїяким переказом з ідеалїстичними мірилами минувшости. Длятого питає він при кождім будинку, при кождім образї, при публичнім городї завсїгди наперед, що они коштували; длятого то й оцїнює він свого ближнього головно після гроший, які той має в банку. Він то робить не в тої захланности яка буває у скупаря; скупарство єст пороком, який в Сполучених Державах наймеше стрічає ся.

Призбируванє гроший есть тут так звичайна і загальна форма, в якій проявляє ся здібність чоловіка, що найбогатшого не лиш уважають за найздібнїйшого, але він ним по найбільшій части таки дїйстно єсть. Ученний, артист, так стоять на боцї сего загального правила, що не можуть впливати на публичний осуд; коли хочуть, щоби як найширші круги їх цїнили і величали, то мусять старати ся о то, щоби успіхи їх дїяльности дали ся висказати кількома циферними числами. Богатство стало ся в сїм краю майже моральною прикметою а міліонер єсть народним героєм, на котрого з гордостию споглядають як бідні так і маючі: прецї він з рога обильности, який нагода кождому наставляє, умів вибрати найлїпші дари. При таких прикметах духа не може очевидно социялїзм розвивати ся; американьский робітник, котрий готов кождої хвилї стати капіталїстом, не видить длячого би він мав капіталїзм ненавидїти а безробітний, котрий в ночи спить десь на лавцї в публичнім парку і хиба якою викиненою ґазетою накриває ся від студени, відказує в своїм серци далеко менше на лад в сьвітї як н. пр. нїмецкий социяльний демократ, котрий через цїле своє житє може незле вижити.

По обідї поїхали ми електричним трамваєм через місто до одної копальнї золота край долини. Тим часом хоч було в липни і сонце якраз ясно сьвітило, пересунула ся понад містом скажеєа снїговиця та закрила доми і улицї. Коли ми станули в копальни, все вже було минуло і видко лиш було, як тота снїгова хмара посунулась була понад величезною рівниною роблячи на ній лиш вузоньку стежочку, підчас коли єї боками сьвітило сонце.

Але хто на таке дивить ся, коли має оглядати копальню золота, та ще й таку, що витає нас на спосіб дикого заходу?! Всї парові машини засвистали, коли ми приїхали, гірники станули коло дверий і викрикуючи весело стрїляли з револьверів. Ступаючи осторожно серед тої стрїлянини, особливо же ми зі сходу, дивили ся ми по собі, чи при тій стрїлянинї не дістало ся нам чого з тої превеликої радости. Відтак спустили ся ми в копальню під землю так нужденним кошем, якого би у нас гірнича полїция не стерпіла.

Опинившись в глубинї перейшли ся ми по кількох штольнях. Розуміє ся, що на сірім каміню не було нїчого видко, бо золото показує ся з него аж по довгім і труднім змеленю і по витопленю. Я волїв длятого серед того гриманя і стуканя молотів та ступ пізнати близше властителя копальнї. Був то хлописко як дуб з синими очима і білявим волосєм, тип самосьвідомого ґерманьского підприємця. Він одержав був в Ню-Йорку добре шкільне образованє та вийшов був на адвоката, але відтак стратив був одного дня на біржи всї грошї, яких доробив ся. Тодї пішов він на захід і на спекуляциї ґрунтами доробив ся знов трохи гроший аж остаточно перед чотирома роками

зидент палати послів др. Паттай скликав би на день 19 вечером або на 20 офіцияльну конференцию предсідателів клюбів, в котрій взяли би участь також члени кабінету. Говорять також, що й на нинішну конференцию буде висланий представитель правительства.

На всякий случай розпічнуть ся в найблизшім часї переговори в справі рушеня ческого сойму бо всї сойми з вимкою долішноавстрийского мусять заняти ся поважно санацию фінансів краєвих. Було би далеко користнійше і дуже пожаданим, щоби рада державна, ще перед тим заким зберуть ся сойми, заняла ся фінансовим пляном правительства і ухвалила о скілько можна закон рамовий.

Отже на другій конференциї буде порушена гадка скликати у вересни раду державну. Сесия та занялась би фінансовим пляном правительства, законом о льокальних зелїзницях, договором з Румунією і иншими важними предложенями. Правительство однак ще перед скликанем тої сесиї буде справедливо вимагати запоруки, що обструкция не зробить ті наради неможливими.

Як звістно правительство а специяльно президент міністрів бар. Бінерт стоїть вже від давна на опорнім становищи супротив парляментарних партий. Се приписують впливам висших кругів та беруть також з тим в звязь недавну гостину наслїдника престола у бар. Бінерта. В політичних кругах віденьских говорять, що ся візита мала чисто політичний характер а Архикнязь старав ся наклонити бар. Бінерта до дальшого витревання на тім відпорнім становищи а до уступленя лиш в такім случаю, коли би партиї дали запоруку спокійної роботи палати. Бажанем Архикнязя має бути, щоби президент кабінету не вів політики уступок через надаване тек міністерияльних провідникам поодиноких партий.

До берлиньского „Lok. Anz.“ доносять з Канеї, що заворушене на Креті стає щораз більше. Мабуть вже нинї, скоро лиш наспіють кораблї охоронних держав і висадять свої войска на беріг, фляґа грецка буде силою усунена.

З Атин доносять: що там відбули ся знову тайні збори офіцирів, на котрих постановлено завізвати правительство до усуненя кабінету на случай, коли би згодило ся зречи ся претенсий до Крети. На его місце мало би бути покликане войскове правительство, котре з'орґанізувало би краєву оборону.

З Константинополя доносять: Італїяньский амбасадор, яко декан дипльоматичного тїла вручив Порті збірну ноту, в котрій великі держави висказують готовість відкликаня македоньскої комісиї скарбової, скоро Порта з'обовяже ся, що 3-процентову підвишку мита ужиє в користь македоньских вілаєтів.

„Petit Parisien“ доносить, що залагоджене кретийскої справи не стрітить більших трудностий; важнїйша однак єсть справа Македоньска. Пожаданою булоби річию, щоби Австрия і Німеччина ділали в сій справі.

Новинки.

Львів, дня 17-го серпня 1909

— Реґуляция ріки Стрия. Ц. к. Намістництво подає до відомости, що для проектованої реґуляциї ріки Стрия від кільом. 12·130 до кільом. 5·000 відбуде ся водноправне доходженє разом з правною експроприяциєю в Жидачеві, Іванівцях, Волцневі і Межирічах дня 9 вересня 1909 та розпічне ся о 9 год. перед полуднем обходом маючого реґулюовати ся простору. Комісия збере ся в Жидачеві на мостї на Стрию при кільом. 12·130 Виказ ґрунтів, котрі мають бути вивласнені разом з плянами, будуть виложені в урядах громадских в Жидачеві, Іванівцях і Волцневі та в канцеляриях обшарів двірских тих місцевостий, а проект в старостві в Жидачеві почавши від 20 с. м. через 14 днів до перегляду для загалу. Закиди против проекту взглядно против заміреного вивласненя можна вносити в протягу повисших 14 днів на руки старости в Жидачеві або при комісиї на місци; закиди пізнїйші не будуть увзглядненї, а інтересовані будуть уважані за годячих ся з наміреними роботами і потрібним до того вивласненем.

— Дирекция прив. женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові подає до відома, що вписи учениць до приготовляючої, I, II., III. і IV. кляса відбудуть ся в днях 1—3 вересня, вступні іспити до кляс приготовляючої і I. 3 вересня, вступні і доповняючі до кляс II.—IV. від 6 до 10 вересня, а поправчі 2 вересня. Шкільний рік 1909/10 начне ся дня 4 вересня торжественним Богослуженєм в церкві СС. Василиянок, на котре обовязані явити ся всї вписані ученицї. Зголошеня до вступних і доповняючих іспитів приймає до дня 31 серпня. Ігуменат монастиря СС. Василиянок при ул. Зибликевича ч. 24, а від 1—3 вересня в год. 9—12 і 4—6 дирекция ґімназиї при ул. Длуґоша ч. 17. З огляду на те, що до інституту СС. Василиянок приймають учениці всїх львівских женьских шкіл, а місця там взагалі не много, хто рефлектує на поміщене інститутки в тім інститутї, нехай в власнім інтересї зголосить ся є тім дни до Ігуменату монастиря безпроволочно. — о. *Спиридон Каркут*, директор женьскої ґімназиї СС. Василиянок у Львові.

— Управа „Руского ґімназияльного Інститута“ в Перемишли просить всїх родичів, котрі мають замір примістити своїх синів в сім інститутї, щоби з огляду на відповідні зарядженя зволили зголосити ся як найскорше, а по змозї перед 25-им с. м. Дотеперішних питомців інститута може управа записати до ґімназиї, коли пришлють своє послїдне сьвідоцтво і вписове. Родичі учеників в инших ґімназиях що мали би намір умістити своїх синів в сїм інститутї і в тій цїли перенести їх до перемиской рускої ґімназиї, зволять безпроволочно внести відповідно умотивовані подання до ц. к. краєвої шкільної ради на руки дирекциї ц. к. ґімназиї в Перемишли о приняте їх до сеї ґімназиї і повідомити про се управу інститута, просячи Видїл о евентуальне приняте їх до інститута.

— Дрібні вісти. В Беневій, турчаньского повіта, відбуде ся дня 19 с. м., в четвер о 2 год. по полудни отворенє читальнї „Просвіти“, а відтак кружок аматорів відограє оперету „Сватане на Гончарівцї“. — Оногда пополудни добув ся злодій з льокаля фірми Круліковач і Кучек до каси і вкрав 2.600 К. — Іван Чупка, селянин з Глїбокої на Буковинї доніс львівскій поліциї, що якийсь Володислав Качвевский увів з єго дому 16 літну пасербицю Ядвиґу Ґреладівну і втік з нею до Львова. — Катерині Борсуковій на Голоску викрадено з помешканя 10 шнурків коралїв вартости 800 корон. — З Закопаного доносять, що в ночи з суботи на недїлю впав в Татрах обильний снїг, а в наслїдок того теплота значно обнизила ся. — В Неаполи, у возї трамваєвім повнім людей вибух нагли огонь. Настав такий переполох, що дві женщини на смерть попекли ся, а одна з них таки зараз в дорозї до шпиталю померла.

задумав спробовати щастя тут на горі в Кріпль Крік. Єму повезло ся, він відкрив богату руду а відтак і знайшов капіталістів, котрі єму помогли. Коли так і дальше буде добувати ся як доси, то він до кількох літ стане богачем. А коли нї — ну, то буде деинде брати ся до чогось иншого. Америка велика а можливість стати богачем тут невичерпана.

Відтак прийшло ся їхати знову на долину. Мої товариші по правді не виділи нічого, бо на природу ледви звертали увагу а тайни добуваня золота нам не відкрито. А всеж таки очи їм аж сьвітили ся з радости і в їх кружку панувало таке радістне зворушенє, мов би они, Господь знає, які чудеса виділи а то для того, що они таки були там високо в горах, в тім місци звідки на благороднїй американьскій земли виплинає найбільша струя золота.

10.

В дорозї до Санта-Фе. — Їзда через пустиню. — Японьскі кулї і індийскі села. — Місто минувшости. — Великий Каньон в Кольорадо і єго чудеса.

Одного дня рано під конець липня повіз мене поїзд з Кольорадо-Спрінґс на полуднє. Настала зміна на отвертій сценї: в глубині підтягнули в гору образ представляючий гори а спустили другий представляючий пустиню. Ще коли я давними часами оглядав пірамiди коло Каїра, дивувало мене то не мало, що пустиня так безпосередно прилипає до управляної землї: можна пальцем потягнути границю межи долиною Нїлю а Сагарою. Тут було так само: де ще зеленїли ся поля засіяні кукурудзою, там зараз починала ся й жовтаво сіра піскова площа вкрита скучними ростинами, а по правій руцї, де ще виднїли ся гори вкриті снїгами, там лиш видко було кілька поменших горбів. А до того повисла була над цїлою країною така спека, що ми аж вікна перед нею мусїли замикати і здавало ся, що аж поїзд через неї поволїйше їде. Слїди людского житя ставали щораз рідші і рідші; за цїлу годину їзди видів я лиш одного їздця і якусь їздицю на утомлених шкапах, як они їхали через жовту пустиню.

Цїле житє на сїй пустій площи крило ся лиш в нашім поїздї, що посував ся мов би якась каравана: американьска каравана двацятого столїтя! Тут був пишний Пульманівский ваґон зі всїлякими вигодами, в котрого подушках спочивало західне „товариство“, панї з золотими нараменниками та бразлетами, так грубими, що виглядали мов кайданки а панове такі грубі, що ледви могли рушати ся, поскидали із себе сурдути. Очевидно їхали до полудньово-каліфорнийских морских купелів, щоби тут перебути останок лїта. Тут був дальше скромний ваґон для звичайних подорожних, в котрім замість подушок були лиш плетені сидженя а замість „товариства“ їхали звичайні люди середного стану. Они по найбільшій части сидїли коло малих деревляних столичків, посуваних помиж лавки і заїдали, що лиш могли видобути і з своїх запасових кошів і торбинок: овочі і хлїб, яйця і чай, каву і балабушки. Якийсь „літаючий Голяндець“, що ходив з ваґона до ваґона доносив ще їх пир то всїляко закрашеними лїмонадами, то цукорками і чоколядами. Дїти переривали часом то пироване і бігали до крану на кінци ваґона та приносили звідтам мамі й собі воду з леду.

Наконець були тут ще два ваґони, як то декуди в Европі кажуть для „місцевого руху“, дві старі скринї з вузкими сидженями, набиті так дико виглядаючими людьми, що мимо волї чоловік оглядав ся, чи котрий не витягне з кишенї позаду револьвер та чи не схоче стріляти. В однім кутї сидїли японьскі кулї (робітники), людиска з зухвалими азийскими лицями, котрих я тут перший раз побачив, а котрі від тепер мали бути моїми постійними товаришами подорожи підчас їзди на західних зелїзницях. Всї, що їхали в тім ваґонї, позадирали ноги до гори аж на поруча передних лавок і балакали так голосно як урльопники а плювали просто крізь вікно на двір — тут мимо спеки вікна стояли отвором. А всї що хвиля ішли до крана на кінци ваґона і пили воду з леду.

По полудни виринув новий сьвіт з пустинї. Узбіча ставали висші. Побіч сірих ростин зачали показувати ся малі пальми і високо ростучі кактуси з червоними як грань цьвітами а гори краям підходили щораз близше та прибирали щораз виразнїйші і щораз яснїйші полудневі краски.

(Дальше буде).

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставка в Стрию буде отворена 19 го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї ріллї і працї. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско-молочарский в Стрию“.

— **Огнї.** В Іванчанах коло Збаража вибух дня 9 с. м. огонь в стодолї Шнайзера і в кілька хвиль перекинув ся на сусїдні будинки. Згоріло разом шість загород і пасїка п. Корінєвича. Шкода була в більшій части обезпечена і виносить около 7000 К. Того самого дня горіло в Кукилинцях коло Збоража і при сильнім вихрі згоріло 12 хат і будинків господарских, крім того також богато движимостий, між иншими варстат столярский А. Сеника. Шкода виносить около 8000 К. — В Куткори згоріло сими днями 19 загород селяньских в значній части необезпечених, а шкоду обчисляють на кільканайцять тисячів корон. Підозрілого о підпалене Петра Кондюка арештувала жандармерия. — В Будилові, бережаньского повіта, вибух минувшого четверга з незвістної причини огонь на гумнї властителя більшої посїлости Иоіла Ротштайна і згоріло 7 будинків господарских вартости звиш 20.000 К. Огонь при сильнім вихрі перекинув ся на селяньскі обійстя і згоріло звиш 30 хат і будинків господарских лиш в части обезпечених. — В Унадівцї, в Росиї погоріла сими днями цукроварня так, що будинок фабричний разом з готовим цукром, який там був, згорів до тла і остали ся лиш мури та потоплені части машин фабричних. Всї инші будинки і маґазин з цукром уратовано. Шкода виносить около 700.000 рублїв.

— **З сокільского руху.** До Новосілок гостинних рудецкого повіта приїхав минувшої недїлї п. Г. інструктор пожарництва з львівского „Сокола“ і учив селян пожарної обороня, а потім руховых вправ топірцями. На науку пожарної обороня прибули ще члени „Соколів“ з Загіря, Висгович, Хашевич і Хлопчиць. Відтак зроблено фалшивий алярм, який виказав справність пожарників. До вправ топірцями стануло 36 місцевих Соколів. Чорні топірці при білих полотнянках гарно відбивали, а поправне виконане вправ по довшій науцї викликало між видцями велике одушевлене. Вечером зібрали ся всї Соколи в Читальнї „Просьвіти“, де місцевий хор під управою діриґента п. М. Білика гарно відсьпівав кілька народних пісень, потім львівский відпоручник говорив про задачі руского Сокільства і взивав до участи в поїздцї до Стрия на день 19 вересня. Вкінци промовив до зібраних місцевий парох о. декан А. Ковальский, заохочуючи всїх до просьвіти і єдности під стягом сокільским. На день 19 с. м. заповів львівский відпоручник другий приїзд до Новосілок гост., куда запрошено також Соколів з сусїдних сіл.

— **Кулявий і слїпий.** На які способи беруть ся жебраки, може послужити доказом слїдуюча подія, яка стала ся оногди у Відни. Якийсь елеґантно убраний пан переходив через збіжеву торговицю. Там стояли під муром два жебраки: кулявий і слїпий. Кулявий вів слїпого, котрий держав капелюх в руцї і просив о милостиню. Той пан сягнув до кишенї, але немав більше дрібних лиш один сотик і дав єго слїпому. Як же здивував ся, коли слїпий отворив очи і сказав: Що лиш одного сотика? Таке паскудство! Згаданий пан побіг зараз по поліцияна, щоби звернути єго увагу на видющого слїпого. Коли то побачив кулявий, взяв чим скорше свої кулї до рук і пустив ся бігцем втїкати. Слїпий побіг на ліво, а кулявий на право. Обох однак зловлено і поставлено перед суд. „Слїпий“, якийсь Найґебавер казав, що він зовсім не удавав слїпого; він лиш прижмурив був очи, бо сонце дуже єму в них сьвітило. Подібно оправдував ся й „кулявий“, якийсь Рудольфер. Він казав, що зовсїм не удавав кулявого; він лиш ніс кулї для свого знакомого, котрий справдї єсть кулявий. Судия засудив обох промислових жебраків на три днї арешту.

† **Померли:** О. Софрон Глїбовицкий, парох в Коньчаках, устецкого деканата, станиславівскої єпархії помер дня 2 серпня с. р. в 40 роцї житя а 16 сьвященьства. — В Чернівцях помер Антін Мошоро, офіциял почтовий, в 40 роцї житя.

Телєґрами.

Відень 17 серпня. Вчера вернули тут: президент кабінету бар. Бінерт, міністер справ внутрішних бар. Гердтль, міністер скарбу др. Білїньский, міністер робіт публичних др. Рітт і міністер для Галичини др. Дулемба.

Відень 17 серпня. Міністер просьвіти Штірґкг прибув тут вчера вечером з Кісінґен.

Відень 17 серпня. Президия союза социяльно-демократичних послів постановила вволати запрошеню дра Ґломбіньского і взяти участь в нинїшній конференциї. Возьме в нїй участь пять социяльно-демократичних послів.

Букарешт 17 серпня. Підчас уставлюваня громозводу на складї пороху артилєриї настав вибух з причини неосторожности робітників. Три особи дуже тяжко зранені одна легко.

Штокгольм 17 серпня. Заграничні участники просьвітного конґресу мирового в Штокгольмі висказали сумнів, чи конґрес підчас загального страйку буде міг відбути ся. Шведский комітет постановив відложити конґрес на слїдуючий рік.

Константинополь 17 серпня. Часописи доносять, що депутовані з Тріполїса одержали листи від тамошних жителів з жалобами на Францию з причини нарушеня териториї і перешкаджуваня рухови торговельному з Суданом

Константинополь 17 серпня. Після певних вістий ведуть ся тепер межи охоронними державами безпосередні переговори в справі поважного кроку, котрий мають держави зробити у Порти в справі кретийскій в формі збірної ноти. Доручене тої ноти наступить леда хвиля.

Константинополь 17 серпня. „Jeni Gazetta“ пише, що Туреччина потребує мира для переведеня внутрішних реформ. Пороблені Туреччиною в Атинах кроки не мають на цїли війни. Туреччина могла би Грециї подати руку під условием, що права Туреччини будуть бережені.

Баку 17 серпня. До помешканя інжинїра впав якийсь розбишак і зажадав видачи єму 1500 рублїв. Підчас погонї той розбишак відстрілював ся, але остаточно єго убито.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{30}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7·25, **8**$^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**$^{\underline{15}}$, 5·40, 10$^{\underline{30}}$.

З Черновець: **12**$^{\underline{20}}$, 5$^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **2**$^{\underline{05}}$, 5·58, **6**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10$^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9$^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8$^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8$^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9$^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9$^{\underline{25}}$,
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.

Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10$^{\underline{15}}$.

З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11$^{\underline{45}}$.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**$^{\underline{45}}$, 3$^{\underline{50}}$, **8**$^{\underline{25}}$, 8·40, **2**$^{\underline{45}}$, 3·30*), 6$^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8$^{\underline{00}}$, 11$^{\underline{10}}$.

До Черновець: **2**$^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6$^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6$^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10$^{\underline{45}}$.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7$^{\underline{10}}$, 11$^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6$^{\underline{30}}$.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8$^{\underline{29}}$, 11$^{\underline{32}}$.

До Вовкова: 5$^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8$^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8$^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.

До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.

До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5$^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).